

Bevare oss för den 53:e veckan

Tack gode gud att det här året bara har 52 veckor! Det är med lättnad jag konstaterar detta självklara faktum. För faktum är att det inte är så självklart. Jag trodde att det var det, i hela mitt liv trodde jag det. Tills för fyra år sedan. Det var då mysteriet för första gången uppdagades. Jag stirrade och stirrade i almanackan. Året hade 53 veckor, och det var inget skämt. Att det sedan skulle få det mest fatala följderna var en överraskning.

Redan före jul ringde min exman A och ville diskutera det här med barnen. - Det blir problem, menade han. Med veckorna. - Problem? kontrade jag misstänksamt.. - Ja, eftersom vi plötsligt har en 53:e vecka, följt av vecka ett, då blir det två udda veckor i rad. - So what? Sa jag. Då byter vi väl bara? Förut har jag haft udda. Från och med vecka ett tar jag jämna. - Nej, det går absolut inte! protesterade han. För då passar inte min barnveckor ihop med sambons barnveckor. För sambons exman B har katastrofalt viktiga orsaker behov av att behålla sina udda veckor - och om du och jag byter så kan inte jag och min sambo ha våra barn samtidigt och det är otänkbart. - Men jag kan inte ha barnen två veckor i rad! kom jag på. För då blir det fel jämfört med min sambos barnveckor och då får aldrig hans och mina barn träffas och nu börjar vi verkligen prata katastrof.

Det hela utvecklade sig till en mycket intensiv ordväxling och några dagars iskall tystnad. Under denna tystnad pågick febril verksamhet, inte minst en mängd andra telefonsamtal till min sambos exfruar C och D. Tillslut hade vi fått så pass ordning på veckobytena att jag kunde återuppta kontakten med A och säga att hans vilja nu var lag, och att han skulle vara jävligt tacksam. Sanningen är att jag än i dag inte vet hur många led denna veckobytarkedja till slut utvecklades. Min exmans sambos exman B till exempel - som drog igång allt från början - hade inte han flyttat ihop med en ny tjej E som hade barn och delad vårdnad med en exman F? Och min sambos exfru D:s exman G, var inte han också ihop med en tjej H som hade barn och delad vårdnad med en exman I osv? På något sätt tog vi oss över det där årsskiftet i vilket fall, och fördelade dagarna så rättvist som möjligt. Hur mycket barnen tog skada av denna händelse går inte att mäta. Mycket höjda röster blev det. En del hårda ord likaså. Allt på grund av ett rasande behov av rättvis vårdnandsfördelning och en 53:e vecka. Måtte det dröja länge innan detta händer igen. Gott nytt år på er alla och en mycket fridfull fortsättning! Inte minst för barnens skull.

© Tina Messing

Även publicerad i Stockholm City 27 december 2002